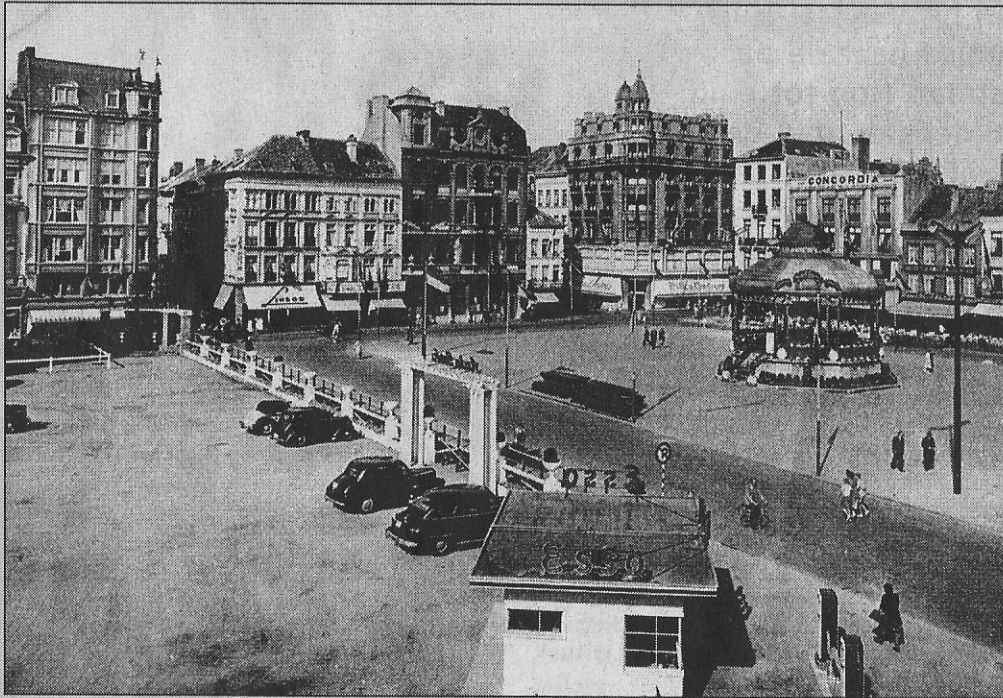

Waar vroeger het stadhuis stond

Na het bombardement op het stadhuis werd de vrijgekomen ruimte ingericht als parking, inclusief benzinestation. (Foto collectie Omer Vilain)

Het Feest- en Kultuurpaleis in 1957, toen de ramen nog niet eens in het gloednieuwe gebouw staken. (Foto collectie Omer Vilain)

■ We raken het gewoon dat er in de periode van een mensenleven grote en belangrijke gebouwen worden afgebroken om plaats te maken voor een grote leegte. Zo verging het onder meer het oude stadhuis.

Het stadhuis dat tot mei 1940 op het Wapenplein stond, werd bij het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog met brandbommen bestookt

door Duitse Stuka-duikbommenwerpers. Het statige gebouw brandde in enkele uren helemaal af.

Op de plaats waar het stad-

huis had gestaan, bleef er na de oorlog een grote vlakte over, want alle puin had men al lang geruimd. Toen kwam de kwestie van de heropbouw van het stadhuis. De vraag die iedereen zich stelde, was of het stadhuis al dan niet op het Wapenplein moest blijven. Intussen had men van de nood een deugd gemaakt. De grote oppervlakte was goed geëffend en men had er een parking van gemaakt, die zelfs

was voorzien van een benzinestation.

Derde Dok

Na enkele jaren besloot de gemeenteraad met één stem meerderheid om het stadhuis op de plaats van het opgevlude Derde Dok aan de Vindictivelaan te bouwen. Maar toen moest men beslissen wat men zou doen met de grote parking op de plaats van het vroegere

stadhuis. Onder impuls van de pas verkozen burgemeester Adolf Van Glabbeke werd er een Feest- en Kultuurpaleis gebouwd. Op de hierbij afgedrukte foto ziet men dat het gebouw nog niet af is. De eerste steen was gelegd in februari 1956 en het gebouw werd ingewijd in juni 1958. Zo is het uurwerk nog zonder wijzers, terwijl ook de deuren en ramen nog niet werden aangebracht.

Nu wordt het Feest- en Kultuurpaleis na iets meer dan een halve eeuw gedeeltelijk afgebroken. Vroeger bleven grote gebouwen verschillende eeuwen staan. Nu moet men zich bijna haasten om een belangrijk gebouw nog te kunnen bewonderen. Lachend zegt men soms: „Waar er in Oostende iets stond, staat er niets meer en waar er gisteren niets stond, staat er vandaag alweer iets.”